

## L'hora vermella

Fa pocs dies s'han iniciat les emissions de la Pay TV Italian Network, més coneguda com Teleporno. Una prova més de la disbauxa televisiva que es viu al paradís dels canals privats i locals que és Itàlia.

**M**irón, voyeur, guardone, peepingtom, quatre paraules de quatre llengües diferents que expressen un únic concepte: persona que gaudeix més o menys, des del punt de vista sexual, mirant les acrobàcies sexuals d'altres persones. Curiosament, no tenim en català una paraula que expressi aquest concepte...

Els manuals de patologia sexual esmercen generalment moltes pàgines a descriure la síndrome del mirón-voyeur-guardone-peepingtom. Síndrome o no síndrome, a Itàlia algú ha pensat de fer calés amb la gent que té ganes de veure coses brutetes a la televisió. Naturalment, altres han pensat que no s'ha de consentir aquesta porcada. Per això, ha començat la guerra.

Som a Bientinta, província de Pisa (Toscana). És un poble de cinc mil habitants. Com molts pobles i moltes ciutats petites d'Itàlia, Bientinta té una televisió privada, que ha florit i fructificat econòmicament perquè el Parlament italià encara no ha tingut temps de fer una llei sobre les televisions privades. Es diu Telemondo.

Els propietaris de Telemondo s'han cansat de fer programes miserables i de buscar alguna lira de publicitat entre els comerciants de la zona. Itàlia, diuen aquests propietaris, té gana de "porcades", si les hi oferim potser guanyarem molts diners amb la publicitat. Dit i fet: programes *hard core* a dojo. Ara bé, qui els vulgui ha de pagar. El negoci és el negoci.

D'altra banda, no és que a Itàlia sigui possible difondre per televisió tota mena d'imatges. Segons el codi penal, pot ser castigat severament qui transmeti imatges contràries al "comú sentit del pudor". El codi no diu què és aquest "comú sentit del pudor"; tot depèn de la interpretació que en cada cas en fa el jutge de torn.

Mirat i debatut, a Itàlia (i potser a tot arreu) més val no topar amb la justícia. Amb la intenció de no topar-hi els pornògrafs de Telemondo han trobat un sistema que potser els donarà resultat: les imatges que transmeten no poden ser rebudes per qualsevol televisor; cal disposar d'un aparell especial (anomenat descodificador) que permet transformar en imatges nítides les imatges borroses que emet la televisió.

Vet aquí el negoci. Qui vulgui el descodificador ha de pagar cada any 250.000 lires (una mica menys de 25.000 pessetes). Cada dia, durant les hores de la nit, podrà veure (i si ho desitja gravar amb un vídeo) coses i cosetes que no transmet cap televisió. Si els abonats són molts, la publicitat no faltarà: és llei de mercat, tal com tots els italians han après del senyor de la televisió privada, Silvio Berlusconi (que, segons sembla, ha fet negocis fins i tot amb la catalana TV3).

Els senyors de Telemondo saben que juguen amb foc. No donaran descodificadors al primer que es presenti, sinó que li exigiran demostrar que és major d'edat (18 anys). Un major d'edat pot veure tot el que vul-



L'actriu porno Cicciolina, ha donat suport públicament a la iniciativa.

gui; ho diu la llei. Per tant, suposen els de Telemondo, ningú els podrà perseguir legalment pel fet de difondre entre majors d'edat imatges brutetes. "Som un club privat", diuen els de Telemondo. En sentit estricte, tenen raó, atès que Itàlia no té cap llei que impe-

deixi usar les ones hertzianes.

Les transmissions de la primera televisió pornogràfica italiana van començar la nit del 28 de febrer a la del primer de març. El dia de la inauguració la televisió tenia uns quatre-cents abonats. "Tenim setanta mil reserves de descodi-

ficadors", diuen a Telemondo. Reserves que, segons els pornògrafs, han arribat de tot Itàlia. Per aquesta raó, la petita televisió Telemondo (que és d'àmbit local) ja negocia per difondre els seus programes establint una xarxa amb altres televisions locals.

L'alcalde de Bientinta és comunista, com en molts municipis de Toscana. Agostino Banchi, aquest és el nom de l'alcalde, considera que la porno-empresa del seu poble no és útil. "Si fora necessari —diu l'alcalde—, estudiarem quines mesures cal prendre per a protegir els ciutadans." En canvi, el secretari de la Democràcia Cristiana local, Mario Quadri, planteja el problema des del punt de vista moral. "Senzillament —diu Quadri— no s'ha de consentir, encara que tinguin tots els papers necessaris."

Sembla que els papers no faltin Roberto Artigiani, home de Telemondo, diu que l'empresa ha presentat tota la programació de les setmanes vinentes als carrabiners (policia judicial, equivalent a la Guàrdia Civil). Segons Artigiani, la seva televisió només transmetrà pel·lícules aprovades per les autoritats competents per als cines *hard core*. Sembla que, des del punt de vista legal, no hi hagi res a dir.

L'operació de Telemondo ha estat concebuda i anunciada clarament com a operació comercial, consistent a garantir-se publicitat (o sigui, diners) oferint al públic acostumat a consumir mercaderies erotitzades artificialment un succedani de l'experiència sexual, una cosa que consent de preferir l'aparença a la substància, la imatge a l'acció.

Jordi Minguell (Roma)

## Opulència a les ones

**A** Itàlia es poden sintetitzar 28 canals de televisió. Amb aquesta orgia televisiva no ens ha d'estranyar la recent aparició de la Pay TV o *Teleporno*, que és el nom amb què es coneix el primer canal italià de pagament en el que les pel·lícules de *luce rosse*, com ells diuen, són el plat fort. Però la seua oferta no es basa únicament en films *prohibits* sinó, tal i com tenen previst el seus promotors, s'emetrà una variada programació que anirà dels videojocs als debats entorn del sexe o els concursos de *misses*.

Aquesta oferta tan singular servirà, a Itàlia, per a competir amb les televisions gratuïtes, les més importants de les quals, la RAI 1, la RAI 2 i el Canale 5 de Silvio Berlusconi, acaparen prop d'un sei-

xanta per cent de l'audiència. Un fenomen semblant al que va passar fa uns anys als Estats Units amb les ràdios especialitzades, sobretot en gèneres musicals. O com succeeix actualment amb el Canal News Network, CNN, present a la major part de les redaccions dels mitjans de comunicació del món, que emet una programació exclusivament informativa.

Però allò més interessant és el sucós debat que ha provocat el *Teleporno*. En un país on la comercialització d'un vídeo porno continua sent delictiu i tothom, cadenes públiques i privades, prefereixen cenyir-se a la moral imperant per a estalviar-se problemes amb la justícia. Una moral que, a Itàlia, sembla canviar a mitjanit.

N.P.

